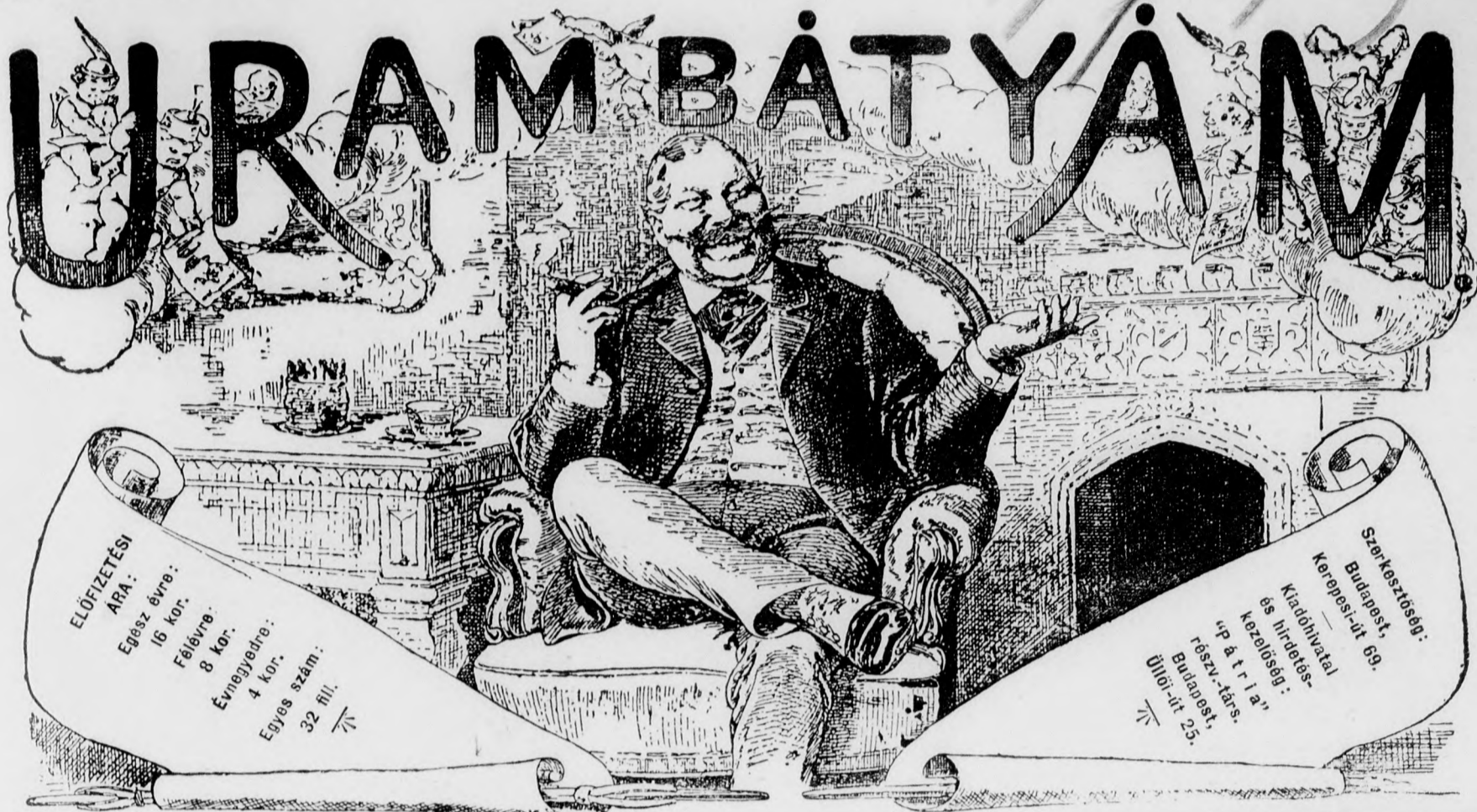

URAMBÁTYÁM

ELŐFIZETÉSI
ARA:
Egész évre: 16 kor.
Félévre: 8 kor.
Évnyelvre: 4 kor.
Egyes szám: 32 fill.

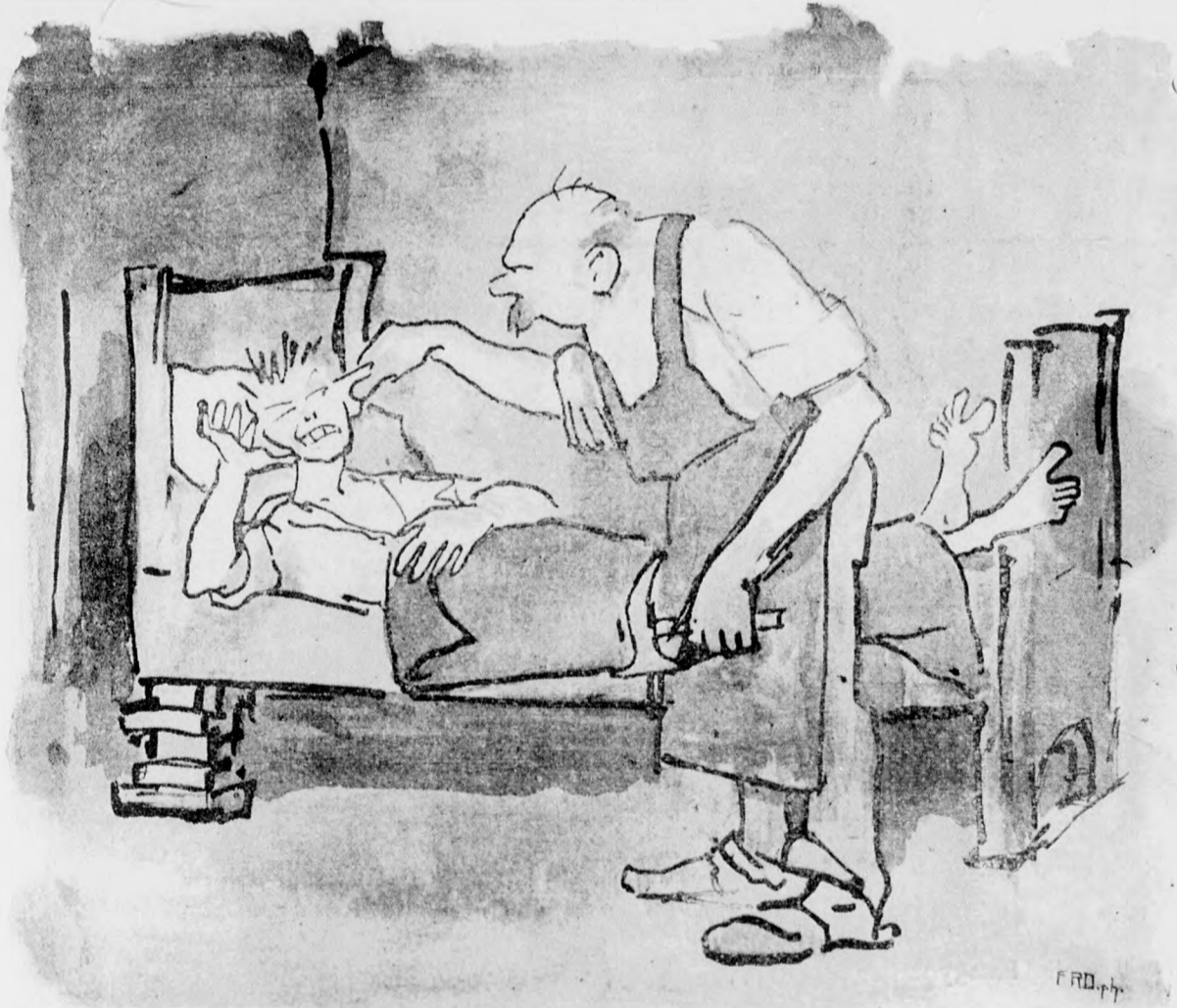
Szerkesztőség:
Budapest,
Kerepesi-út 69.
Kiadóhivatal
és hirdetés-
kezelőség:
"p & r l a"
részv.-társ.
Budapest,
Üllői-út 25.

XX. évfolyam. — 19. szám.

Megjelenik minden vasárnap.

Budapest, 1905. május 7.

— Csak álom. —

Kora hajnalban rángatta talpra a cipésmester finasát, de az semmiképp sem akarta még a szemét is kinyitni.

— Nem kelsz föl, te kötnivaló?! — rivalt rá a mester.

Inas (sóhajtván): Aih be kegyetlen ember a majsztram, ép most akart a majsztramné asszony egy jó darab szalonnát adni s még álmomban sem hagyja, hogy megegyem,

Különbség.

Almavirágképeden
Két tüzes szem ragyog,
Te szöke vagy kedvesem,
Én is szöke vagyok.

Csakis az ízlésed más,
Nem olyan, mint nekem:
Te a tavaszt szereted,
Én a sört szeretem.

Hargitai Tíhamér.

— Pihen. —

Sír a gyermek s egy idő múlva elhallgat.
— Végre abbahagytad a sírást — szólal meg az anya. — Nem a! csak pihenek.

— A jövődöbeli. —

Linka: És azzal a Kartal Miklóssal mi lesz?

Gizi: Papa nincs megelégedve az állásával, mamának meg nem tetszenek az összeköttetései.

Linka: Hát te hogyan gondolkozol — a dolog felől?

Gizi: Én? Én várok míg megkéri a kezemet.

Oroszlánbőr. (Folytatás.)

Vígjáték 1 felvonásban. — Irta: Erdélyi Zoltán.

Piroska: A mama? Kint van a konyhában. Én is éppen most szöktem be, hogy megöntözzem a virágaimat.

Jávorka: Furcsa virágaid vannak, hogy *irott* leveleket hajtanak!

Piroska (*elpírul*): Óh papa!

Jávorka: No jól van! Azt hiszem a kertészét is ismerem, de ne félj, nem szólok.

Piroska (*hirtelen*): De igen apuskám szóljon! Éppen meg akartam kérni erre!

Jávorka: Mire?

Piroska: Hát tudja a apuskám, a Matyi azt írta, hogy estefelé átjön apuskával beszélni.

Jávorka: Én velem beszélni? Hát aztán miről akar a Matyi velem beszélni?

Piroska (*szendén*): Rólam!

Jávorka: Terólad, én velem? (*Rettenetesen csodálkozva*): Hát nincs teneked anyád?!

Piroska: Ugyan apus, hogy kérdezhet ilyet, hiszen jól tudhatja, hogy — hála Istennek — van! —

Jávorka: Az igaz! Nagyon jól tudom! Hát éppen azért miért nem beszél a Matyi az anyáddal?

Piroska: Mert a Matyi olyan szegénylős, azt írja, — hogy két férfi mégis könnyebben megérti egymást, apus aztán majd beszél anyussal...

Jávorka (*megijedve*): Én?... (*Előveszi a pipáját, rágyújt*): No jó majd beszéllek. (*Fúj egyet*): Csak aztán szóhoz tudjak jutni... Hanem te!... Aztán te is segíts nekem!

Piroska: Én? Miben?

Jávorka (*tilkolózva*): Mondtam már, hogy nekem is van titkom! Szeretném, ha anyádnál egy kicsit megtörnéd a jeget! Mert a te anyád nagyon derék asszony, csak egy kicsit hirtelen mérgű. Tudod, nagy a természete!

Piroska: De hát mi az a titok? Mondja meg már a papa, én olyan szörnyű kíváncsi vagyok!

Jávorka: Hát... tudod... amint ebéd után bementem a hivatalba, találkoztam Cseresnye Ivorral, a bírósági végrehajtóval. Hová megy Ivor? — kérdezem tőle. — Consumálni a szerzett jogok végkifejlődési folyamatát — felelé, — már a hogy tudod ő szokott beszélni! Hej már megint valami szegény embert nyúztok? — Nem a! — azt mondja, — ma a Vetéssy-kastélyban van hivatalos elfoglaltsági működésem.

Piroska (*íjedten*): Jézus Mária! a grófnénál licitálnak?

Jávorka: Ne ijedj meg, csak olyan önkéntes árverés van! Az özvegy méltóságos asszony, a megboldogult gróf úr minden ruháját elárverezteteti! — Hej komám! — azt mondja Ivor — ott lehet ám gyönyörű dolgokat venni potom áron! Micsoda tere az elbirtoklásnak! S micsoda ruhák! Mind Párisból valók, s köztük akárhány még rajta se volt a grófon! Aztán csak úgy 10—20 pengőért viszi boldog — boldogtalan! —

Piroska: Tyűh! az olcsó!

Jávorka (*ránéz, diadalmasan*): Ugy-e hogy olcsó? Hej! nagyot is dobbant a szívem, mikor meghallottam! Ivorkám! — mondok Cseresnyének — van nálam véletlenül 10 frt, ma kaptam a tanácsos úrtól, a külön munkámért. Gondolod, hogy ezért lehetne ott venni egy öltözet ruhát?

Piroska (*ízgatottan*): És... mit mondott az Ivor bácsi?

Jávorka: Mit mondott?... Nem szólt semmit, hanem karon ragadott és vitt magával az árverésre.

Piroska: A kastélyba?

Jávorka: Oda hát! — Ütközben még azt is megígérte, hogy amelyikre én licitállok, arra hamarabb rámondja a harmadszort. (*Nagyot fúj, körülnéz, egészen magához húzza Piroskát; boldogan*): És... meg-vet-tem egy grófi ruhát! Egy igazi grófi ruhát!

Piroska (*roppant érdeklődéssel*): Igazán? Szép?

Jávorka (*elragadtatással*): Gyönyörű, mesés... grófi!

Piroska: Fekete?

Jávorka (*boldog-büszkén*): Zöld!

Piroska (*aggódva*): De drága volt ugy-e?

Jávorka: Egy krajczárral sem került többé 20 koronánál! Már ki is fizettem! Hivatal után — azt mondta az Ivor — itt is lesz nem küldte még el?

Piroska: Nem! (*Nairv örömmel*): Jól tette apuskám! jól tette. Anyus úgyis mindig szídjá, hogy nem ad semmit a külsejére! Most aztán leszvégre egy szép ruhája! Még ma este fölveszi és ebben fogja ránk adni atyai áldását, úgy-e?

Jávorka (*aggodalmasan*): Igen, igen, de mit szól hozzá a Mácsi? Piroska! ezt neked kell előbb megmondanod!

Piroska (*íjedten*): Nekem?

Jávorka: Neked bizony! (*Fenyegetően*): Különben nem adom rátok apai áldásomat!

Piroska (*elszántan*): Azért mindent! Tehát apuska fog beszélni mamával a Matyiról, én meg a titkos bevásárlásról! (*komikus páthoszszal*): Véd- és dacszövetség életre — ruhára! (*Kacagva az apja nyakába ugrik*): Jaj de boldog vagyok! (*Balfélé tart*).

III. JELENET.

Előbbiek, Jávorkáné.

Jávorkáné: Na kedves! Itthon vagyunk? Hol kódorogtál?

Jávorka (*félre*): Közelgő vihar! (*Fenn*): Dolgom volt, kérlek, meg aztán... izé... sétáltam!

Jávorkáné: Úgy!? Sétáltál?... Piroska! eredj ki a konyhába, segíts a Terkának vasalni!

Piroska: Megyek mama! (*Amint az anyja háta mögé kerül, összetett kezekkel int az apjának, hogy beszéljen. Balra el.*)

IV. JELENET.

Jávorka és Jávorkáné.

Jávorkáné (*gyanakóv hangon*): Tóbiás! Szólt valamit Piroska?

Jávorka: A Matyiról?

Jávorkáné (*szigorúan*): Az még nem Matyi, hanem Rideg Mátyás úr! — Tehát szólt. És te mit mondtál, ha szabad tudnom?

Jávorka: Édes Málesikám! én nem szóltam még idáig egy szót sem. Előbb tudod — szívem — veled akartam megbeszélni a dolgot. Piroska utóvégre leány, s az ilyen kényes kérdésben a te véleményed a döntő...

Jávorkáné (*összeránczott homlokkal*): Elég! Tóbi! te rossz fat tettel a tűzre, hogy ilyen gyalázatosan hizelegsz!

Jávorka (*félre*): Mindent észrevesz! (*Fenn*): Oh! dehogy! Csak hát azt mondom, ami igaz, Piroskának is kijelentettem, hogy ezt veled kell előbb megbeszélnem!

Jávorkáné: Szép, hogy végre mégis engedsz a te zsarnok elveidből...

Jávorka (köhög).

Jávorkáné: Ne köhögj!... Rideg úr ellen nekem csak egy kifogásom van: nagyon egyszerű és éppen olyan szegény, mint mi. Piroskának jobb szerencséje is akadna, ha nem sietne annyira. De persze, ezek a mai lányok, minél hamarabb akarják megtudni azt az igazságot, hogy az álmódott boldogság az esküvő napján a templomban marad.

Jávorka (szemrehányó hangon): Málesi! Málesi! Hát nem vagyunk mi 22 esztendeje bo'dogok? Látod, Ridegben nekem éppen az tetszik, hogy olyan egyszerű és szegény... egyszerűval közibénk való! Mit csinálnánk mi egy gőgös úri vóvel?

Jávorkáné: Hallgass! Én semmiféle úr előtt sem szégyenlem magamat. Az én familiámban idáig mindenki úr volt! Te vagy az első — kivétel! Hanem azt megmondom, hogy esküvő után Ridegnek szakállat kell növesztenie!

Jávorka (elcsudálkozva): Szakállat? Hát ez is hozzá tartozik a boldogsághoz? — Hiszen nekem még most sincs?

Jávorkáné: Teneked nem is volt szükséged rá! De nem fogom megengedni, hogy az én vőmet olyan borbély borotválja, aki per-tu van vele! Érted? Borzasztó, ha elgondolom, hogy milyen közönséges ember ez a Rideg! Egy borbélylyal tegeződik!

Jávorka: Ej no, hiszen iskolatársak! (Szerényen): És ha jól emlékszem, a te apád is per-tu volt vagy egy tuczat borbélylyal!

Jávorkáné (véstjósloán): Tóbiás! (Szelidebben): Az egészen más! Az én apám műköszörűs volt, akinek magasabb érdekek parancsolták ezt! Azok megfizették ezt a kitüntetést. Különbem nem erről van szó! Vagy szakáll, vagy más borbély! Érted? Ezt jó lesz Ridegnek megmondani!

Jávorka: Hát — beszélhetek vele?

Jávorkáné: Beszélhetsz, de ne sokat! Ha jön, csak bánj vele barátságosan s ha nyilatkozott, szólíts be! (Balra el.)

(Folytatása következik.)

Büszkeség.

Vendég (a kurta-korcsmában): Mi-csoda, Antal te itt pinczérkedel? Hát ennyire sülyedtél?

Antal (megvető mozdulattal teszi a vendég elé a levest): De nem annyira, hogy ilyen helyen ebédeljek!

Baj.

— Látja az én repülőgépem a lehető legjobb. A minimális súlyt köti össze a legnagyobb erő kifejtéssel. Csak egy a baja.

— Mi?

— Nem akar repülni.

Várhat.

János (a feleségéhez): Azt hiszem, hogy vakbél-gyulladásom lesz.

Jánosné: Ugy?! No hát én meg azt mondom neked, hogy nekem tavaszi kalapra van szükségem és így a vakbél-gyulladásod — várhat.

Versengés.

Mucuséknak a gyermekszobában látogatóik vannak, persze az is olyan apró népség és egyebek hiányában azzal mulattatják egymást, hogy kérkednek, kinek mi je van és kinek miben volt része. Mikor a szomszédék Laczikája már semmit sem tud, oda mondja:

— Én két héttel ezelőtt már fecskét is láttam, de te nem láttál!

— Ugyan, — mondja Károlyka nagy fölénnyel, — én már — tavaly nyáron is láttam!

Circulus.

— Miért ordít úgy az a gyerek?

— Mert az apja veri.

— És miért veri az apja?

— Mert ordít.

Intés.

— Itthon van a gróf úr?

— Majd megnézem, kérem alásan.

— Jól van, de mondja meg, hogy nem vagyok hitelező.

Születésnap.

— Mondja csak kománé, hány éves a Julcsa?

— Hát bizony kománé kilencz éves lesz — szapuláskor.

Okos apa.

A mama: Megmondtad Edithnek, hogy kitagadjuk, ha ahoz az olasz grófhhoz megy feleségül?

A papa: Nem. A grófnak mondtam meg.

Carmen lugubre.

El-elkesergek... Szörnyű sors ért,
Hogy tollam lón a hitvesem,
Rossz, rossz menyecske: főzni sem tud,
Bár így is kedves énnekem.

Oh, most is sorsom szörnyűsége
Üté fel sápadt, zord fejét:
Tünődöm, lesz-e estelím ma
És lesz-e holnap majd ebéd?

Mint trónjavesztett sok királyra,
Oly nagy keserv zúdult ma rám:
Nincs, nekem sincs egy — koronám se,
Azért ilyen bús most danám!

Árkosi Ödön.

Iskolában.

Tanító: No fiam, te se sokat tudsz! Ilyen koromban én már mindezt tudtam!

Nebulj: Hiszen a tanító úrnak más volt ám a tanítója.

Kérdés.

— Kisasszony, én igazán nem értem, hogy kegyed miért ne hihetné el azt, hogy kegyed az el ő leány, akit szeretek?!

— Vagy igen? Hát a többiek talán mind elhitték önnek?

Disz-kártyák.

ZÖLDI MARCZI PIROS MARCSA
Kékedon Vörösvágáson
jegyesek.

KAKAS MÁRTON TYUKODI MÁRTA
Kisdísznódon Malaczkán
jegyesek.

Ha . . .

Nagyon szigorú a mama és zigorát gyakran nádpálczával tolmácsolja. Most is így tett, mire Béluska felzokog.

— Isztenem, isztenem, ha nem születtem volna, — *most milyen boldod volnék!*

Hasonlatok.

Az arany olyan, mint az irigység: sárga.

Némely embernek, olyan a lelke, mint sok pénzes tárcza: üres.

A halál olyan, mint a kaszás: arat.

A fű olyan, mint a remény: zöldül.

Az indulat olyan, mint az árvíz: pusztít.

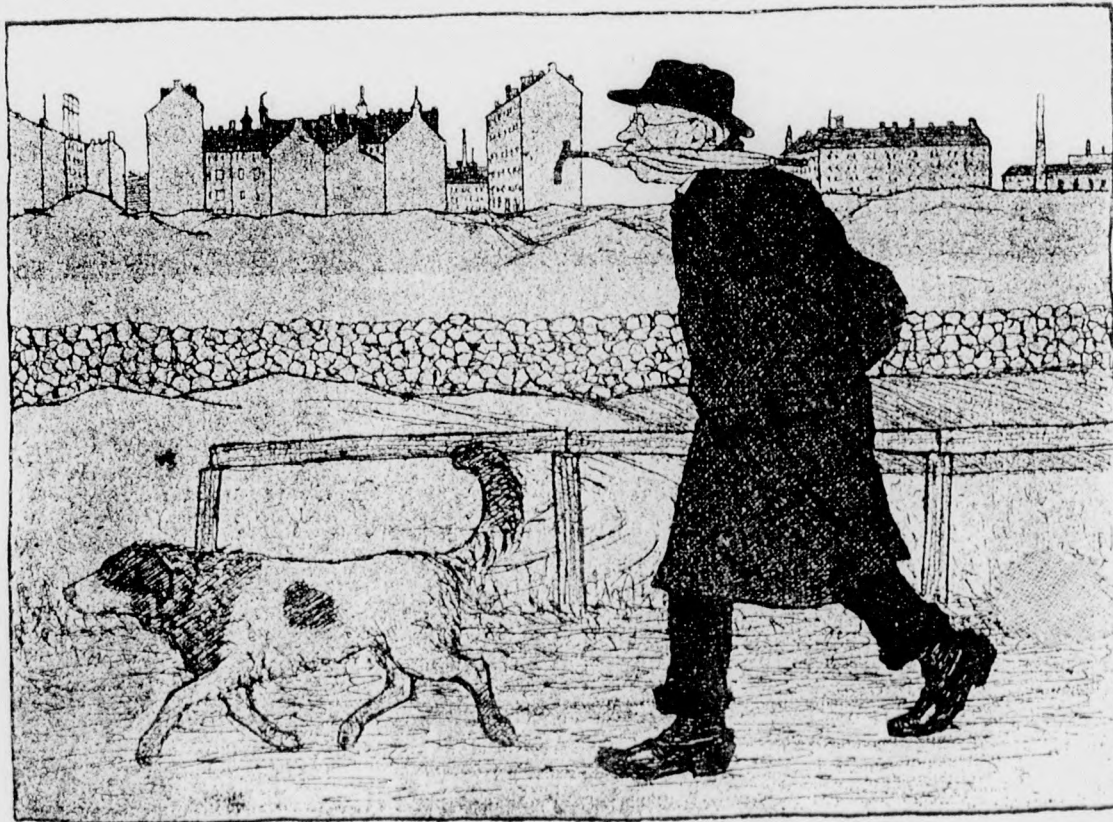
Az emlék olyan, mint a feledékeny ember: sokszor visszatér.

A rossz cseléd olyan, mint a viszhang: felesel.

A büntetés olyan, mint a víz: tisztít.

A szív olyan mint a szalma: gyulékony.

A szórakozottság netovábbja.

Furesa.

- Sok bor volt, földi, hallom... Hát van-e még belőle?
 = Volt elég, de most egy kortyra való sincs. Eladtuk.
 — Úgy... De pénz van, úgy-e?
 = Dehogy van.
 — Hogyan? Hát mit tettek a bor árával?
 = Hát — *elítettük!*

Jour.

- No hallja, Mari, a tegnapi vacsorájával elmehet. Vendégeim éhesek maradtak.
 = Örüljön a nacscsága, legalább — *ritkábban jönnék!*

Igaz is.

Anya: Halljátok, gyerekek, ha ma este az új nagybácsi eljön hozzánk, nem szabad a hajáról beszélni.

(Másnap.)

Jancsi: Anyus, mért tiltottad meg nekünk, hogy az új nagybácsi hajáról beszéljünk, hiszen — *nincs is haja!?*

A legnagyobb gúny.

- Mi a legnagyobb gúny?
 = Ha két koczalovas elinduláskor biztos helyre — *találkát ad egymásnak!*

Asszonyi furfang.

- Úgy-e, meleg van itt, báró?
 = Szörnyű meleg, méltóságos asszonyom, majdnem elolvadok.
 — Látja, hát segítsünk magunkon. Ön engemet legyezni fog s ezzel mindkettőnkön segítve lesz. Nekem is jól esik, önnek is, mert amint tudom, a munkától mindig — *fázik.*

Csípős.

- Ezen a hídon választottam egyik este nőtlén korában a férjem kérdésére, hogy hozzá megyek feleségül... Most valahányszor erre járok, mindig olyan különös érzés fog el.
 = Persze, persze, édesem, bántja az embert, ha okozója valamely — *szerencsétlenségnek!*

Vadászkaland.

- Puff, elsütöm a puskát, — meséli egy koczavadász, — azt hiszem, hogy fázcánt lőttem, hát kitűnik, hogy közönséges nyul!
 = És a nyulat hazahozta?
 — Dehogy, hiszen az — *elszaladt!*

Siratás.

- Meghalt egy öreg asszonynak a férje. Mikor a pap temette a halottat, az özvegyen maradt asszony nekifogott a legékesebb siratásnak ekképpen:
 — Jaj lábak, lábak, kocsmába járó lábai, cseresnyeörző szemei, szilvaszedő kezei. Juj—juj! Életem reménye, lelkem szemefénye! Juj—juj! Hídon visznek, tudod-é: harangoznak, hallod-é; Kovács János bátyád viszen, látod-é? Juj—juj!

— A fujtató mint életmentő. —

— Hihetetlen afrikai történet 4 hihető képben. —

I.

II.

III.

IV.

— Megfogta. —

Kukutyin polgármestere délelőtt a korcs-
mában ül. Bejön egy mesterember és szeré-
nyen leül az asztal túlsó végére. Fölgerjed
a polgármester:

— Hé, hogy mer az én asztalomhoz
ülni? Nem tudja, hogy ki vagyok?

= Nem én!

— A polgármester.

= Hiszi a piczi! A polgármesternek
ilyenkor a — hivatalában kell lennie!

— Az okos gyermek. —

Apa: El sem mondhatom, milyen okos
gyermek az én fiacskám.

Barát: Nem csoda, az — anyjára üt!

Sóhaj.

Lehajtott fővel ballagok
Az utcán egymagam,
Mindent a hentesek előtt
Víz el nehéz utam.

Nincs senki, aki mondaná:
Szeretlek gyermekem!
Nincs senki, aki fizetne
Egy vacsorát nekem.

Tiborc.

— A hadnagy leányt kér. —

Bankár: Tehát ön a leányomat kéri?

Hadnagy: Kénytelen vagyok vele, mert
nem élhet nélkülem a kicsike.

— Eszmetársulás. —

— Hát a németből hogy vagytok fiacskám?

= Jól.

— Lássuk csak! Mi az magyarul: Schwie-
gertochter?

= Meny.

— Helyes. Hát akkor Schwieger-Mutter?

= Pokol.

— AZ ÁBEL gyilkosa. —

Tanító: Ki ölte meg Ábelt?

Tanuló (mélyen hallgat).

Tanító (végig húz rajta a náddal): Oh, te
semmirekellő.

Tanuló (bögve): Pedig nem is — én
voltam!

A cigány teje. Nagy öröm van, mikor a faluvégi cigánysátor alá a faluból valami húsféle kerül; az már nem baj, ha régen kiszállott is a párája, a húsa nem szállhat el. S ha pedig valami különlegesség akad, azt az öreg cigány maga is őrzi.

Egy napon a sátor lakóira erősen rászállott az áldás, kaptak egy kupa tejet.

Körülülte az egész pereputty, lesték, várták, hogy mikor fő fel, mert a tejforralás nem mindennapi dolog. — Szították a tüzet s lesték a tej felfővését. Egyszer csak kezdett emelkedni, végre tele lett a lábas. A dáde újongott, hogy mennyi tejök lett; végre futni is kezdett, de hozzányulni még sem engedett senkinek. Jut is, marad is, — mondogatta.

A míg annyi van a lábasban, hogy kifoly, addig az nem üres. Az az ötlete támadt, hogy mégis kár, ha a földre megy, jobb lesz még egy lábast tenni alája; hadd teljék meg az is.

Óvatosan veszi is ki a tűzből, de hát abban a perczen úgy leszállott, hogy alig maradt valami a lábas fenekén.

Gyanusan nézegette a lábast, melyik felén lyukas s hová folyt el a tej s még a rajkók száját is nézegette, hogy nem csente-e el valamelyik szemeláttára; de azok csak bámultak s a nagy veszteség felett sírásra állott a szájok. Újból visszatette a tűzhöz, hátha az eltűnésnek nyomára akadna. Hasra feküdt, alája hajolt, nézegette, nem volt sehhol semmi nyom; de nagy keservébe véletlenül ráhajolt egy görbe ágra — a mi a tüzet táplálta — s a lábas felborult s még az utolsó csepp is kifolyt a földre. Lett arra nagy jajgatás... A dáde nagybúsan csak annyit mondott:

— Mégis csak hamis asz egis világ!

A legéhesebb purdé megfogta a legéhesebb macskát s keservébe irgalmatlanul rányomta az orrát az utolsó csepp tej hült helyére, hogy hát egyék az is!

*

Katonadolog. A dicsőséges csaták idején Damjanich tábornok egy napon szemlét tartott ujonczai fölött, s a sok derék bátor fiú közt föltűnt neki egy magas-növésű, szélesvállú erős gyerek, kinek arca feltűnően hasonlatos volt a kinyílt pipacshoz.

— Te fiú; — rivalt rá a hős tábornok, — csak nem vagy már ilyen fiatalon részeges korhely?

— Jelentem alásan tábornok úrnak — nem.

— Jól van; de azért az olyan Góliát-fajta gyerek mint te, csak megbírkózik 1—2 kupicza papramorgóval mi?

— Jelentem alásan tábornok úrnak — akár húsz kupiczával is! Katonadolog!

*

A cigány kaszált. Nagy büszkeséggel hordta fenn fejét a cigány s öröme kimondhatatlan volt, mert meghívták a falusi urasághoz kaszálni.

Hetykén vetette vállára a kaszát s peczkesen lépegetett kora reggel a munkára menő emberek között.

Kérdezte útközben egy ember:

— Hát te cigány hová méssz?

Foghegyről felelt vissza:

— Megyek kaszálni!

Munkaközben a kaszások mind a cigányt szorították s bizony nem hagytak neki pihenőt, hanem vágni kellett a rendet magyarosan.

Izzadt a cigány, folyt le róla a víz, de haladni kellett, mert az utána jövő ember kaszája vészes közelben harsogtatta a füvet s a kaszás még biztatta szegény fejét: siess cigány, mert levágom a lábad. Ezt pedig ő kelme nem akarta hagyni, hát lopás után akkor mivel futna el.

Sietett és erősen várta az estét, mert ki volt fáradva, kutya módra.

Végre megjött az is, s mentek hazafelé.

De a cigány nem hetykélkedett, lehorgasztott fővel leghátul kullogott s nem a vállán vitte a kaszát, hanem maga után húzta.

Véletlenül találkozott azzal az emberrel, ki reggel is megszólította.

— „Hol voltál cigány?“ ...

— Kasálni ... nyögi ki csendesesen.

— Hát miért húzod magad után a kaszát? ...

— Eleget járt ma előttem, mondja mérgesen, hát jöjjön má utánam is!

*

Furcsa hatás. A huszár, ki kivételkép legyen mondva, otthon nem volt még a boritalhoz jól hozzá szokva, regementjével együtt Csehországba jutott, hol a jó sörből mindjárt egy pár korsóval fölhörpentett.

— Patvar vigye el a sörét — mondá magában, — sohasem hittem volna, hogy ettől is meg lehessen — borosodni.

Czáfolat.

— Ejnye, öregem, minek veszed le ilyen hosszú időre a kalapodat az utcán? Nincs most nagyon meleg, még náthát kapsz...

— Megczáfolom, édesem, a napilapok hazugságait s akarom, hogy ezt mindenki lássa... Mindig azt hirdetik a szemtelenek, hogy — *nincs többé kopasz fej!*

Fizetési módszer.

Csirkefogó (miután jóllakott egy vendéglőben): Pinczér!... *Kidobni!*

A haragos postamester.

Bemegy az atyafi a postahivatalba és szól:
— Tessék adni egy stömpölyt Alsó-Berettyó-Kis-Kereszturra!

— Hát mi közöm nekem Alsó-Berettyó-Kis-Kereszturhoz? Tán én viszem a kend levelét Alsó-Berettyó-Kis-Kereszturra?! — pattog a postamester. — Itt van a kend stömpölye s vigye el kendet az ördög; azt a lánczos lobogóját annak az Alsó-Berettyó-Kis-Kereszturnak!

— Ejnye teins uram, hát mér is tetszik így haragudni arra az Alsó-Berettyó-Kis-Kereszturra. Mikor olyan jóra való kálomista nép lakja, oszt tízi feckendője is van, még pedig kettő?

Veszedelmes tünet.

Diák: Jaj, asszonyság, az éjjel nagyon be lehettem rugva!

Kvár. élyos asszony: Az ám. Alig, hogy hazajött, könyvet fogott s elkezdett tanulni.

Vigasz.

— Gondolja, doktor úr, hogy nem veszedelmes a baj?

— Egy cseppet sem. Egy betegemet már — *húsz éve kúrálom belőle!*

Álom és való.

— Te, Gyuszi, az éjjel azt álmodtam, hogy irgalmatlanul nyakon teremtettelek!

— Ejnye, te kis tökmag; hát aztán?

— Aztán reggel, mikor felébredtem, végtelenül sajnáltam, hogy csak — *álom volt!*

Fogas kérdés.

Ügyvéd (a tanúhoz): Ön azt mondja, hogy üzleti dolgokban naponta tízszer szokott lemenni a pinczébe?

Tanú: Igen!

Ügyvéd: És most mondja meg kérem hogy hányszor szokott naponta följönni?!

Leánykérőben.

Apa (a kérőhöz): Nyolczvanezer korona adóssága van? E fölött egy kissé gondolkodnom kell!

Kérő: De azalatt még több lesz!

Ügyvédi prakszis.

— No, hogy megy az üzlet?

Fiatal ügyvéd: Egész héten át egy nyaklevesből éltem.

Gondos anya.

Tóthné (az emeletről lezuhanó férjéhez): Miska megállj! míg elveszem alólad a gyereket!

Jó kis hivatal.

Járatlan: Azután sokat kell dolgozni egy »politikai« hivatalban?

Benfentes: Csak addig, a míg az ember megkapja.

Végrehajtás.

Végrehajtó (az adóshoz): Min kezdjük, kérem, a foglalást?
Adós (az anyósára mutatva, epésen szól): Kezdjük ezen a vén bútoron!

Kérdés, felelet.

Tanár: Ha öntől azt kérdezné valaki, hogy miből keletkeznek a föld hőforrásai, mit felelné neki?

VIII-ik gymnazista: Azt, hogy ezzel a kérdéssel — *forduljon a tanár úrhoz!*

Az új tízkoronás.

A: Te, van már új tízkoronásod?

B: Van hát!

A: Adj kölcsön, kérlek, belőle ötöt!

Fogas kérdés.

Dinike (5 éves, a mamájához): Mondd csak anyuka, *becsukott* szemmel is lehet — *bandsítani*?!...

Állandó foglalkozás.

Irnok: Főnök úr, már hét óra van s én még mindig itt dolgozom. Hát éjjelt-nappalt itt az irodában töltsek?

Főnök: Hát nem — állandó foglalkozást keresett, mikor nálam ajánlkozott?

Könnyen meglehet.

Ref. lelkész felesége: Apjuk, a gyerekek ruhájára gombot kell varnom. Nincs nálad egypár krajczár?

A lelkész: Várj a jövő vasárnapig! Akkor talán lesz elég gomb a — perselyben.

— Az első csók. —

Birike (írja a naplójába): „Május 1. Ma először csókoltam meg egy férfit. Szőke volt, magas volt, szép volt! Milyen kár, hogy — álomban történt!”

— Ráaffektált. —

— János bácsi, megvette a Terusék földjét?
— Dehogyan is vettem! Megvette a görbe szabó, pedig ugyancsak ráaffektáltam arra a földre jómagam is!

— Esküvő után. —

Menyasszony: Jaj, Pistikém, ha most ez a kocsi fölfordulna!
Vőlegény: Légy nyugodt! Ritkán fordul elő egyszerre — két baleset!

— Márczius 15-én. —

— Nü és hodj sikerülte az ödnepélj?
— Nojdszerően! O Toksony fíjom remegől szovolt Petüfitül o „Tolpádra modjort!”

— Színésziáda. —

Azt kell a színésznek mondani:
— A választófejedelem a vízbe esett.
Megbotlik egy sprájcban és ijedtében ezt hadarja:
— A fejedelem a — *választóvízbe esett!*

Tréfás rejtvény.

S

7	7
7	7

 ,

Megfejtési határidő: május 10.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése

Egyik szemére vak.

A megfejtők közül nyertes lett: **Kleiner Zsigmond, Perbete**, kinek az 1905-re szóló *Sztrájk-Naptárt* megküldöttük.

A tréfás rejtvények megfejtői között minden héten 1 példány 1905-re szóló *Sztrájk-Naptárt* sorsolunk ki.

NYILTTÉR.

A *lóversenyeket látogató közönség figyelmébe* ajánlatik, hogy a versenyterti belépti-jegyeket — a jegypénztárnál való nagy tolongás elkerülése s tehát saját kényelme érdekében — a verseny-programmokon megjelölt *dohánytőzsdékben a versenynapok délelőttjén előre váltsa meg.*

Szintúgy saját érdekében áll a közönségnek, hogy a *belépti-jegyeket láthatóan viselje*, hogy az ellenőrség felszólításait mellőzhesse.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: ERDÉLYI ZOLTÁN.

Kéziratok, rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

Fidibusz. Legközelebbi szállítmánya „krónikás” betegségben is szenvedhetne! M. úrra pedig ismét teljes erővel tessék ráesni.

R. Gy. Abauj-Szikszo. Várjuk a külföldi szállítmányt. Lapzártakor megérkezett, de bizony ezért kár volt külföldre menni. A vers nagyon rossz, a próza pedig igen elcsépelet ócskaság.

K. L. Kassa. Most már rendben van ugy-e?

Vitorlás. Vonja be vitorlát, mert azok ugyan sohasem röptik föl a Parnasszusra! Első sorban pedig ügyeljen a helyesírásra. Az éj ugyanis, ha még oly sötét is, csak egy j-vel irandó. Igen nagyon förtelmes éj-nek kell lennie, amelyik még a két j-t is kibírja.

J. J. München. Az istenért, ön szerelmes! Már másodízben sikkasztja el a témákat. Küldje meg azonnal, mert nélkülük „anathéma” alatt nyögünk.

Rizi Bizi. Ne rizibizakodjék el! Előbb lássuk a medvét!

P. Ö. Siklós. Óh, hogy a Ganz-gyár fényeskedjék önöknek, de mielőbb! Akkor talán lemond sötét tervéről, hogy nekünk állandóan „viczczekek, adomákat és veszeméket fog gyártani!” Türtöztesse magát!

S. Sz. A. Budapest. Nem rosszak éppen, de nem lapunkba való. Rövidebb vers és több vicc benne!

A milliókra menő fizetésképtelenségek arra kényszerítették a posztógyárosokat, hogy a felhalmozott árúkat, mintsem azokat bizonytalan fizetőknek hitelezék, inkább tetemes árengedménnyel készpénzfizetés ellenében a közönség rendelkezésére bocsássák. Ezen akció keresztülvitelére az Országos Posztókiutelti árúház, Budapest, VII/75., Rottenbiller-utca 4/B. vállalkozott. Vidékre szétküld utánvétellel egy férfiöltönyre 3 méter finom fekete, sötétkék, sötétszürke vagy sötétbarna posztót vagy kamgarnt csak 5 frtért. Min-tákat nagy forgalom miatt nem küld.

Fiatal, esinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, viske-tegsséggel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az *Erényi-féle Ichtioi-Salycil*. Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona utasítással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár. Budapest, Károly-körut 5. (Dob-utca sarok 97.)

A képeket horganyba edzi: FREUND

?? .. Miért rendel a legtöbb budapesti orvos .. ?? „Erényi Ichthyol-Salicylt“

Mert az „Erényi Ichthyol-Salicyl“-ról be lett bizonyítva, hogy a **viszketegség** által okozott **bőrbajokat** teljesen megszünteti és a **sömörös** bántalmakat radikálisan kezeli. Mert a „Erényi Ichthyol-Salicylt“ **1000 esetben** kipróbálták kórházakban, klinikákon és privát egyéneken is azt találták, hogy feltűnő gyógyhatása van még a legrégebb időtől származó mindennemű **sömörrel** párosult **viszkető** fájdalmakra, továbbá **ótvár, bőrrepedezés, bőrhámlás, kipállott testrészekre. Excema** ellen állandóan rendelik biztos eredménnyel. Mert az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ használható a test összes részein, arcon, fejen úgy felnőttek, mint gyermekek által. Mióta meggyőződtek arról, hogy az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen ártalmatlan, azóta bátran, orvosi rendellet nélkül is használják, mert a használata egyszerű és mindenki maga is elvégezheti lefekvés előtt.

Szagtalan!

Szagtalan!

Szagtalan!

Bemutatunk néhány eredeti levelet azoktól, kik kipróbálták az összes létező szereket bőrbajok ellen — eredménytelenül.

Tek. Erényi Béla gyógyszerész urnak, Budapest.

Orvosom rendelésére Erényi Ichthyol-Salicylt hozattam Öntől. Bár nem vagyok barátja az újságokban hirdetett gyógyszereknek, de ez egyszer kénytelen voltam ezt megtenni, mert végigmentem az ő-szes patika- és háziszereken eredmény nélkül. Legnagyobb kínokat szenvedtem a viszketés által okozott bajomnál, míg végre az „Erényi Ichthyol-Salicylt“ teljesen felszabadított a fájdalomtól. A múlt nyáiban pedig 6 hónap óta nem ujtult meg ez a veszedelmes bőrbaj, most már én ajánlom minden ismerősömnek. Önre pedig mindenkor a legnagyobb hálával gondolok vissza, no meg orvosomra is, a ki figyelmemet felhívta az „Erényi Ichthyol-Salicylt“-ra. Szeged, 1904. október 2.

Teljes tisztelettel Sz. P. ügyvéd, 181dbirtokos.

Tisztelt gyógyszerész ur!

A küldött „Erényi Ichthyol-Salicylt“ már első használatra igazolta házi orvosomnak azon állítását, hogy készítménye igen erős szárító, desinficiáló és fájdalomcsillapító hatású szer. Ideges kezdem lenni, nem tudtam aludni a **viszketegségtől**; az utczára nem mehettem, annyira el volt torzítva kezem, arcom,

A valódi „Erényi Ichthyol-Salicylt“ postán megrendelhető nagy tégelyként **3 koronával** utánvételt mellett: Erényi Béla **Diana gyógyszerésztárában** Budapest, Károly-körút 5/a. (Diszkrét szállítás naponta kétszer.)

fejem a **kiütésektől**, melyek egészen **kisebesedtek**. Ma már én vagyok a legboldogabb ember, mert **ment vagyok** minden bajtól, mely egész életemet elkésérette. Ha tőlem függne, minden embernek csak „Erényi Ichthyol-Salicylt“ ajánlanék. — Arad, 1902. május 10.

Kész szolgája H. F., hivatalnok.

Tisztelt uram!

Még a múlt hóban rendeltem meg egy „Erényi Ichthyol-Salicylt“, mert minden oldalról ajánlották feleségem excemája ellen. Azonkívül olyan helyen voltak viszkető fájdalmai, a hová kezével nem nyulhatott és a mit ide nem írhatok. Azon a helyen a testrésze izzadt és feldörzsölt volt. El sem képzelheti, t. gyógyszerész ur, hogy milyen megkönnyebbülés volt házamban feleségem teljes felgyógyulása, kinek eddig több száz forint ára gyógyszereket és vértisztítókat rendeltek. Bécsi orvosoknál is jártunk vele, de minden haszontalannak bizonyult. Most kérek még egy ugyanilyen „Erényi Ichthyol-Salicylt“ egy rokonom részére, ki szintén bőrbetegségben szenved. — Debreczen, 1904. szeptember 28.

Hazaflás tisztelettel vagyok K. K., irodatiszt.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGIOBB HIRNEVÜ ÓRAÜZLETE.

Alapítattott 1847.

Brausweller János

Szegeden. Co. és kizárólagosan szab. chronometer- és műórák, földalálója a remontoir inga-óráknak. stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vasvári Simon

BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 58.

férfiszabó-termében a legfinomabb bel- és külföldi posztóból készít méret szerint uri ruhákat jutányos árban.

„Manumollin“

a kezet pár napi használat után hófehérré és bársonysimává varázsolja. — Szétküldi: **Czettler Gyula** gyógyszerész, Budapest-Budafok. Kapható: **Török József** gyógyszerésztárában, Király-utca 12. szám.

DADOGÁST

és minden beszédhibát mérsékelt díjazás és kezeség mellett sikeresen gyógyít **SOLT LAJOS, V.,** Bathory-utca 20. sz.

Ismertető ingyen és bérmentve.

H I R D E T M É N Y.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a **Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** ellenőrző közegei a Magyar Királyi Szabadalmazott Osztály-sorsjáték (**XVI. sorsjáték**) I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főarúsítókknak árusítás végett kiadattak. — **A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium** által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magyar Királyi Szabadalmazott Osztály-sorsjáték Sorsolási terve.

Tizenhatodik sorsjáték. 110.000 sorsjegy, 55.000 nyeremény.

Első osztály. Betét 12 korona.		Második osztály. Betét 20 korona.		Harmadik osztály. Betét 32 korona.		Hatodik osztály. Betét 24 korona.	
Huzás: 1905. máj. 25. és 26.		Huzás: 1905. jun. 20. és 21.		Huzás: 1905. jul. 18., 19. és 20.		Huzás: 1905. szeptember 27-től október 24-ig.	
1	nyeremény á 60000	1	nyeremény á 70000	1	nyeremény á 80000	1	jutalom korona
1	" 20000	1	" 25000	1	" 30000	1	nyeremény á
1	" 10000	1	" 10000	1	" 20000	1	"
1	" 5000	1	" 5000	1	" 15000	1	"
3	" 2000	3	" 3000	3	" 10000	1	"
5	" 1000	5	" 2000	5	" 5000	1	"
8	" 500	8	" 1000	8	" 2000	1	"
30	" 300	20	" 500	10	" 1000	1	"
100	" 100	110	" 300	120	" 500	1	"
3350	" 40	4350	" 80	4850	" 130	1	"
3500	nyerem. kor. 263000	4500	nyerem. kor. 528000	5000	nyerem. kor. 916500	1	80000
						1	60000
						1	400000
						1	200000
						1	100000
						1	80000
						1	60000
						1	50000
						1	40000
						2	30000
						2	25000
						4	20000
						5	15000
						25	10000
						50	5000
						405	2000
						760	1000
						1140	500
						30600	200
						33000	nyeremény és jutalom
							korona 10555000

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben
Korona 1.000,000 (Egy millió)

A melyik ezen 50 nyere-
meny közül utolsóknak huzá-
tik ki, kapja a jutalmát.

Negyedik osztály. Betét 40 korona.

Huzás: 1905. augusztus 14., 16. és 17.

1	nyeremény á 90000	1	nyeremény á 100000
1	" 30000	1	" 30000
1	" 20000	1	" 20000
1	" 15000	1	" 15000
3	" 30000	3	" 10000
5	" 25000	5	" 5000
8	" 16000	8	" 2000
10	" 10000	10	" 1000
120	" 60000	120	" 500
4850	" 824500	3850	" 200
5000	nyeremény korona 1120500	4000	nyeremény korona 1076000

Ötödik osztály. Betét 32 korona.

Huzás: 1905. szeptember 6. és 7.

Az I. osztály huzása 1905. hó május 25. és 26-án tartatik meg. A huzások a **Magyar királyi állami ellenőrző hatóság** és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnék a huzási teremben (IV., Eskü-tér, bejárat a Duna-utca felől). — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szabad. Osztály-sorsjáték valamennyi áru-sítónál kaphatók.

Budapest, 1905. évi április hó 30-án.

Magy. Kir. Szab. Osztály-sorsjáték Igazgatósága.
Hazay.
Gróf Teleki.

Árverésen

sikerült nagymennyiségű gyapjuszövetet megvásárolni, amíg ezen gyapjuszövetkészlet tart, kész tek saját műhelyemben mérték után remek szabásban és műveszi kivitelben egy teljes férfiöltönyt csak **25 koronáért.** — Fekete, sötét-kék, sötétbarna vagy sötétszürke gyapjuszövetből. Vidéki rendelésnél a mérték vagy egy v. selt ruha beküldendő.

— Minták a nagy költség miatt nem küldhetők. —

LICHTMANN SÁNDOR

férfiszabó-mester

Budapest, VII/75., Rottenbiller-u. 4/B. sz., I. em.

HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÜT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTTÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

Az egyedüli létező valódi angol

SZÉPÍTŐSZER

mely már 2-3-szori bekenés után biztosan hat és a bőrnek nem árt, a

Balassa-éle valódi

angol

UGORKATEJ

Eltávo

m minden arcztisztatlanságot, kiütést,

pattanást, szeplőt, májfoltot,

bőratkát (mitessert) stb. és az arcnak

friss üde-éget, fiataloságot kölcsönöz. 1 üveg 2 K.

Ehhez ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.

Főszétküldési hely:

Balassa Kornél

gyógyszertára Budapest, Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszertárban. — Főraktár Budapesten: Török József gyógyszertárban, Király-u. 12. és Andrássy-ut 26. Dr. Egger Leó »Nador«-gyógyszertára, Váci-körút 17., Zoltán Béla gyógytárában, V., Szabadság-tér, továbbá a következő drogériákban: Detsinyi Frigyes, V. ker., Marokkói-utca 2., Fodor Márton, VII., Király-u. 42., Lux Mihály, IV., Múzeum-körút 7., Nerud Nándor, IV., Kossuth Lajos-u. 7., Molnár és Móser, IV., Korona-herceg-u. 11.

Terézköruti kávé- és paprika-lerakat

Nemesített rózsá-különlegesség, paprika frt 3. —
Háztartási kávé frt 1.20
Kuba-kávé, legfinomabb frt 1.40
Mocca-kávé frt 1.60

Különösen ajánlom naponta frissen pörkölt kávémat.

Vegyes pörkölt kávé frt 1.40
Kuba pörkölt kávé frt 1.80
Kuba és mocca vegyes frt 2. —

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

STRÉM JÓZSEF, főüzlet és iroda
Budapest, VI., Teréz-körút 3.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Budapest, Üllői-ut 25. szám.

A család legjobb szórakoztatója
egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven. Játssza az összes hangszereket. Tréfás előadásokat tart. Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét. Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.

Sternberg Armin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-ut 36. szám.

Képes hangszer-árjegyzék (minden cikkről külön) **ingyen kapható**, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

Sneidig

egyenruhák

BLUM SÁNDOR

elsőrangú egyenruházati
intézetben Budapesten,

Váci-utca 15. szám

Szt.-Margitszigeti üditőviz,

legkiválóbb szénsavval telített **ásványviz.** Kiváló eredménnyel használtatik: Gyomor- és bélbajoknál, garat-, gége-, tüdő- és hólyaghurutnál. Mint egészséges bakteriummentes asztali víz, nagyon kellemes, jó hatású egészség-ápoló ital. legjobban ajánlva.